

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/18-01/386, urbroj: 401-01/04-18-6 od 10. listopada 2018., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 9. siječnja 2019.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/18-01/386, urbroj: 401-01/04-18-6 od 10. listopada 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku, broj: PPI-DO-4/2018-2 od 9. travnja 2018., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojim je zatražena dostava mjesečnog izvješća ODO Osijek za prosinac 2017. i siječanj 2018., koje je upućeno višem državnom odvjetništvu. Zahtjev je odbijen jer ne postoji javni interes zbog kojeg bi trebalo omogućiti pristup informaciji koja predstavlja klasificirani podatak.

Protiv naprijed navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da su počinjene povrede odredaba članka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP). To iz razloga što ni prvostupanjsko ni drugostupanjsko tijelo nisu upoznali tužitelja sa sadržajem Opće upute o mjesečnom praćenju rada i izvješćivanju u predmetima broj O-6/10 od 15. prosinca 2010. niti su ga upoznali da je traženo pa pribavljeno mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost (dalje: UVNS) niti je upoznat s njegovim sadržajem. Također nije upoznat da je imenovana radna skupina za provedbu testa razmjernosti i javnog interesa te smatra da je imao pravo sudjelovati u ispitnom postupku. Ukazuje na nerazumljivost obrazloženja rješenja tuženika koji navodi da „analizom sadržaja u medijima“ jer je nejasno analiza kojih sadržaja u kojim medijima je provedena i primjenom kojih dokaznih postupaka, čime je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. ZUP-a. Suprotno obrazloženju rješenja tuženika upućuje na linkove različitih mrežnih stranica. Navodi odredbe članka 36. stavak 3. točka 7. i 8. i članka 36. stavka 4. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15., 82/15.), te članka 66. Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.). Smatra nerazumljivim i paušalnim

obrazloženje rješenja kako „predmetna informacija ne daje potpunu sliku i informaciju o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ista bude korištena u nedozvoljene svrhe (npr. pritisak na državno odvjetništvo, izračun vjerojatnosti dodjele predmeta i sl.)“. Ističe kako je bez posebnog obrazloženja i navođenja razloga dobio te podatke za Općinski sud u Šibeniku iz e-spisa, za sve pravosudne dužnosnike o broju riješenih predmeta po vrsti predmeta tijekom 2016. godine. Potražuje trošak upravnog spora i predlaže Sudu da poništi rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje te mu omogući pristup traženim informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu u svemu ostaje kod osporenog rješenja. Smatra da nisu počinjene povrede upravnog postupka iz članka 30., 51. i 52. ZUP-a te navodi da se u ovom slučaju ne provodi ispitni postupak. Ukazuje da se ne radi o postupku u kojem sudjeluju dvije ili više stranaka s protivnim interesima, a sudjelovanje stranke u postupku ne bi ništa promijenilo kod provedbe testa razmjernosti i javnog interesa, koji samostalno provodi prvostupanjsko tijelo niti kod davanja mišljenja UVNS-a. Ističe da je UVNS dao svoje mišljenje ODO-u Osijek u prvostupanjskom postupku, kojim se odlučivalo o istovjetnom zahtjevu tužitelja, kojim je tražio dostavu preslika mjesečnih izvješća ODO-a Osijek za prosinac 2016. i lipanj 2017. pa nije bilo potrebe da tuženik u drugostupanjskom postupku ponovno traži mišljenje u vezi iste stvari. Vlasnik podataka odlučuje o potpunoj ili djelomičnoj deklasifikaciji zatražene informacije te upućuje na odredbu članka 14. Zakona o tajnosti podataka (Narodne novine, broj 79/07. i 86/12., dalje: ZOTP). Poziva se na stajalište izraženo u presudi ovog Suda, poslovni broj UsII-49/14 od 5. studenoga 2014. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj zahtjevom za pristup informacijama zatražio dostavu mjesečnog izvješća ODO Osijek za prosinac 2017. i siječanj 2018., a koja izvješća je državno odvjetništvo dostavilo višem državnom odvjetništvu.

Zahtjev za pravo na pristup informacijama prvostupanjskog tijela je odbilo na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 2. i članka 15. stavka 2. točke 1. u svezi s odredbom članka 16. stavka 1. ZPPI-a.

Odredbom članka 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Sukladno odredbi članka 13. stavka 3. ZOTP-a klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „povjerljivo“ i „ograničeno“, pored osoba iz stavka 1. i 2. ovog članka mogu provoditi i čelnici ostalih državnih tijela. Člankom 13. stavkom 1. ZOTP-a dano je ovlaštenje Glavnom državnom odvjetniku za klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „vrlo tajno“ i „tajno“.

U konkretnom slučaju tuženik i prvostupanjsko tijelo su utvrdili da su tražene informacije klasificirane stupnjem tajnosti „ograničeno“ na temelju Upute Glavnog državnog odvjetnika. Prvostupanjsko tijelo, kao vlasnik klasificirane informacije, po prethodno pribavljenom mišljenju UVNS-a, kojeg je taj Ured dostavio prvostupanjskom tijelu u predmetu u kojem je to tijelo odlučivalo o istovjetnom zahtjevu tužitelja, kojim je tužitelj tražio dostavu preslika mjesečnih izvješća ODO-a Osijek za prosinac 2016. i lipanj 2017., i u kojem je proveden test razmjernosti i javnog interesa, što je sve detaljno obrazloženo,

pravilno utvrđeno da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes zbog kojeg bi konkretne klasificirane podatke trebalo učiniti dostupnima.

Stoga, i po ocjeni ovog Suda, upravni postupak je u potpunosti proveden sukladno mjerodavnim zakonskim odredbama pa kako su u obrazloženju osporenog rješenja izneseni valjani i potpuni razlozi, koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na osnovanost odluke tuženika, to se osporeno rješenje ne može učiniti nezakonitim.

Neosnovani su tužbeni prigovori o povredi pravila upravnog postupka. Sud ističe kako ne postoje povrede upravnog postupka, nego do nezakonitosti pobijane pojedinačne odluke mogu dovesti samo one povrede koje su bile od utjecaja na rješavanje upravne stvari, što proizlazi iz odredbe članka 57. stavka 2. ZUS-a. Takvih povreda u konkretnom slučaju Sud ne nalazi, posebice iz razloga što je tužitelj sa svim relevantnim dokumentima na koje ukazuje u tužbi, upoznat kroz obrazloženja prvostupanjske i drugostupanjske odluke.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio, a zahtjev za naknadu troškova spora nije osnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 9. siječnja 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.